

både af lotteriforbudsloven og tips- og lottoloven, finder bestemmelserne i lotteriforbudsloven anvendelse.

Nr. 1

Ved at videreføre bestemmelsen i væddeløbslovens § 12 erstattes udtrykket »foranstaltning af spil« med »udbyder af spil«. Efter de gældende regler i tips- og lottoloven er foranstaltning af væddemål af andre end bevillingshaveren ulovligt. Der er efter disse regler ikke tvivl om, at foranstaltning af spil er ulovligt, hvis et udenlandsk spillesekskab anvender salgskanaler, hvor spillet rent fysisk sælges inden for Danmarks grænser, men der er mere tvivl om, hvorvidt udenlandske spil, der retter sig mod danske spillere og rent fysisk er placeret uden for Danmark, også er omfattet af bestemmelsen. Der er derfor brug for at præcisere, at disse spil er omfattet.

Ved at anvende udtrykket »udbyder« får bestemmelsen ved ændringen en bredere anvendelse end hidtil, idet bestemmelsen også omfatter udenlandske spil, lotterier og væddemål, som er rettet direkte mod og er tilgængelige for det danske publikum. Formålet med ændringen er at præcisere, at det efter dansk ret er ulovligt for udenlandske spilleudbydere at udbyde spil, som ved markedsføring, sprog eller udvalg af spil retter sig direkte mod danske spillere.

Spil, der udbydes via internettet, må anses for at være udbudt i Danmark, såfremt spillet er rettet mod det danske marked, f.eks. ved at spilleudbyderens hjemmeside er affattet på dansk, at spillerne kan få råd og vejledning på dansk (dansk kundeservice), eller spiludbyderens udbud af væddemål har en sammensætning, således at det fremgår, at spillet er rettet mod danske spillere.

Selvom det vurderes til at være vanskeligt at retsforfølge spiludbydere bosat uden for Danmark, vil bestemmelsen have betydelig signalværdi internationalt, og kan på længere sigt medvirke til, at de danske myndigheder kan indgå aftale med myndigheder i andre lande om at hindre udbud af spil fra disse lande til Danmark.

Der gives efter bestemmelsen endvidere mulighed for at straffe personer, som bor i Danmark, men har oprettet spillesekskaber i udlandet med henblik på at omgå den danske lovgivning ved at udbyde spil direkte til danskere over internettet.

Nr. 2

Udtrykket »formidling« videreføres i stk. 1, nr. 2. Ved formidling forstås i denne lov enhver form for aktivitet, der har til formål at etablere spil eller at udbre-

de deltagelsen i ulovligt spil, hvad enten de udbydes elektronisk eller på anden måde. Såfremt der er tale om reklamering, er dette selvstændigt reguleret i § 10, stk. 3, nr. 3, og falder derfor uden for formidlingsbegrebet i § 10, stk. 1.

Der vil eksempelvis være tale om formidling, såfremt der anvendes links til hjemmesider hos spilleudbydere, der ikke har bevilling til udbud af spil efter denne lov. Bestemmelsen forbyder således, at spillere i Danmark ad fysisk eller digital vej hjælpes til at spille hos spilleudbydere uden bevilling.

Endvidere vil pengeinstitutters etablering af konti i Danmark for spilleudbydere, der ikke lovligt kan udbyde spil her i landet, være formidling i lovens forstand. Pengeinstitutter har dog ikke pligt til at kontrollere kundernes konti, og hvad de anvendes til, og kan derfor normalt ikke straffes, medmindre instituttet allerede har eller burde have kendskab til lovovertrædelsen.

Egentlige informationskontorer i Danmark for spilleudbydere uden bevilling vil også kunne være omfattet af formidling af deltagelse, hvis kontoret driver erhverv på at reklamere eller informere om mulighederne for at spille hos spilleudbyderen. Omfattet vil dog ikke være redaktionel omtale af ulovlige spil i trykte eller digitale nyhedsmedier.

Medvirken til overtrædelser af bestemmelserne vil kunne straffes efter de almindelige regler i straffelovens § 23.

Omfattet af medvirken kan eksempelvis være personer, som arbejder for ulovlige spilleudbydere, og som har ydet en væsentlig indsats for selskabets forretning. Det kunne f.eks. være salgsganter og personer, der samler information om danske sportsbegivenheder til brug for spilleudbyderens væddemål.

Private personer eller firmaer, hvis servere indeholder hjemmesider med overtrædelser af forbudet i bestemmelsen, kan også være omfattet af medvirken. For at kunne straffe de såkaldte »hosts« kræves der normalt, at myndighederne har henvendt sig til »hosten« med et påbud om at fjerne den ulovlige hjemmeside, og »hosten« ikke straks retter sig efter påbudet.

Til stk. 2

Det foreslås, at straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel i 1 år. Efter forslaget kan dette ske under skærpene omstændigheder, herunder navnlig ved gentagelse, eller når lovovertrædelsen har haft særlig omfattende karakter.

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, 2. pkt.